

Bạn có công nhận ... là đúng ?

Bạn có công nhận những điều dưới đây (là đúng) không ?

Một chiếc máy Smart phone cao cấp, 70% chức năng là dư thừa.

Một chiếc xe Sedan hạng sang, 70% tốc độ là dư thừa.

Một căn biệt thự sang trọng, 70% diện tích là trống trải.

Một đội ngũ nhân viên phục vụ, 70% là kiếm cơm.

Một ngôi trường đại học, 70% giáo sư là chém gió.

Một đại đội hoạt động xã hội, 70% là nhàn rỗi trống rỗng.

Một căn phòng đầy quần áo thời trang mỹ phẩm, 70% là không mấy khi dùng đến.

Một đò người, cho dù kiếm thêm nhiều tiền nữa, 70% là để lại cho người khác tiêu xài.

Kết luận:

Cuộc sống vốn dĩ giản đơn, hưởng thụ cuộc sống trong khoảng 30% là OK.

Cuộc đời như một cuộc đua:

Nửa hiệp đầu chạy đua với bằng cấp, quyền lực, địa vị, thành tích, lương bổng
Nửa hiệp còn lại chạy đua với huyết áp, mỡ máu, đường huyết, acid uric, cholesterol.

Nửa hiệp đầu, nghe cấp trên mà phụng mệnh(theo mệnh lệnh)
Nửa hiệp sau, vạn sự tùy duyên mà theo... sớm muộn!

Trong cuộc đời:

Không ốm cũng cần trải nghiệm,
Không khát cũng cần uống nước,
Buồn máy cũng phải nghĩ thông,
Mình đúng cũng phải nhường người.

Có quyền cũng nên khiêm tốn,
Không mệt cũng nên nghỉ ngơi,
Không giàu cũng phải biết đủ,
Bận máy cũng phải luyện rèn (thể lực)

Một chiếc áo giá 2 triệu, giá niêm yết có thể chứng minh
Một chiếc xe 1 tỷ, hoá đơn xuất kho có thể chứng minh
Một căn hộ 5 tỷ, bất động sản có thể chứng minh
Một con người, rất cực đáng giá bao nhiêu tiền?
Duy nhất chỉ có **sức khỏe** có thể chứng minh được điều đó.

Vậy, đừng tính toán bạn tiêu bao nhiêu tiền cho sức khỏe!
Vì... bạn không tiêu cho trước đó cũng phải tiêu cho ... sau đó.

Quyền lựa chọn là ở bạn.

Không có **sức khỏe**, Tài Sản, Tư Sản... cũng thành... *Di Sản* thôi!

*

Dục Vọng

Một người tìm đến nơi thâm sơn gặp một nhà hiền triết ở ẩn, hy vọng sẽ tìm được lời giải cho những nghi hoặc trong lòng.

Hỏi: *Con người thường thất bại vì chính dục vọng của bản thân. Vậy xin cho biết, thế nào là dục vọng?*

Nhà hiền triết nói: *"Anh hãy quay về đã, trưa mai lại tới đây, nhưng nhớ là không được ăn uống bất cứ thứ gì"*.

Dù không hiểu dụng ý, nhưng người đàn ông vẫn làm theo. Hôm sau, anh ta quay lại.

"Anh hiện giờ chắc đang đói ngấu, khát cháy cổ, đúng không?",

"Vâng, giờ thì tôi có thể ăn cả nửa con bò, uống bay hết vại nước!".

"Vậy hãy theo tôi"

Hai người đi một quãng xa, khá lâu sau mới đến một vườn cây trái sum suê. Nhà hiền triết đưa cho người đàn ông một chiếc bao tải, nói:

"Bây giờ anh hãy hái cho anh những quả táo tươi ngon nhất ở đây, chúng là của anh, nhưng nhớ là phải mang về tới gặp tôi mới được ăn".

Nhà hiền triết quay về trước. Mãi đến khi trời tối, mới thấy người đàn ông vác một bao tải nặng đầy táo mang về. Mồ hôi ướt đầm toàn thân, anh ta mệt mỏi đặt bao táo xuống.

"Giờ anh có thể ăn rồi", nhà hiền triết nói.

Người đàn ông không đợi thêm, lập tức vồ lấy ba quả táo, cắn từng miếng to nhồm nhoàm nhai. Trong phút chốc, ba quả táo đã bị ăn sạch sẽ. Ăn xong, người đàn ông đứng vuốt bụng, nhìn nhà hiền triết, nghi hoặc...

“Giờ anh còn đói, khát không?”

“Không, giờ có cho ăn tiếp cũng không ăn được nữa”.

Nhà hiền triết chỉ vào chiếc bao tải đầy táo:

“Vậy thì anh bỏ công vất vả, vác cả bao tải táo mà mình không thể nào ăn hết về đây để làm gì?”

Người đàn ông lập tức ngộ ra.

Hoàng Trần chuyển bài

Nguồn: exryu-ww